וזקוקים להדקם במחטים לשערות ראשם ובכן מה דעתך המותר לצאת בכפה זו בשבת שהרי אינה מכסה אף לא ראש קדקדו ואפשר שלדעתך הוה כיסוי ראשו הגם שאינה שום מלבוש ולא שום כלי אף לא לקטן, והמחטים אינם בטלים לגבה ונא לדין אי איכא חיוב הוצאה על הסמרטוט ועל המסמרים, או כולהו בחדא מחתא מחתינהו, או אפשר שהכוונה לא לכיסוי אלא ענין של מס"נ להראות שהוא יהודי וממילא הוה כלי חשוב והמסמרים בטלים אגבי' ואין כאן הוצאה כלל וצ"ע לגבי ברכה ותפלה.

עתונים המגלגלים בשם הוי'

עוד אשאלה את כ"ת שליט"א.

בימים הללו שעיני ישראל צופיות וכלות לשמוע בשורות טובות מא"י, ועל כן מכניסים לבתיהם כל מיני עתונות מא"י להוודע, מה הנם החדשות האחרונות וכיו"ב, והנה כמה נבהלתי ופלצות אחזתני לראות בעתון ציוני בשם „ידיעות אחרונות" צילום סידורו של נער שובב ספרדי שכתב הערות מסביב ברכות י"ח, והברכות בו נדפסות כולן בשמות הוי'.

נא להודיעני מה לעשות עם הדף ההוא עם שמות הוי' ולא לעבור ח"ו על אבד תאבדון וגו' ולא תעשון כן לה"א. האם להשליכו בשאר שמות בבית הכנסת.

בכל הברכות

ישעי'

תשובה. לכאורה שאלתו צ"ע, כי לא כל השמות שוים, ובשמות של ש"ס ופוסקים וכל הספרים לא תמצא שם הוי', ואף לא בשמות של סידורים, שהמדפיסים נזהרים להדפיס השם שני יודין ולא הוי'. מיהו מדפיסי חומשים כן מדפיסים שם הוי'. ויש לדעת שהזלזול בשם הוי' ענשו קשה מאוד, וע"כ בעלי הסידורים זהירים מאוד. אחרי החיפוש בסידורים נרעשתי לראות בסידור „תיקון אשר" שהוא מלא שמות הוי' ותמיהה רבה.

עכ"פ יש ללמוד ממציאתך כמה יש להיזהר בכתבי עת מה לקרות ומה לא, שהרי רובא דרובא ואף המכונים „חרדים" הנם ריקים וקלים וחשודים על כל עבירות שבתורה.

ידיעות מעולם התורה

הג"ר רפאל זילבער זצ"ל

מהלומה נוראה הוכה עם התורה והרבנות בהסתלקות הגאון המפורסם מוה"ר רפאל זילבער זצ"ל, אב"ד דקהל „בני משה פריימאן" ביום עש"ק פ' שלח כ"א בסיון תשנ"ו.

הרב זילבער אשר עוד בבחרות ימיו יצא לו שם בעילויים, קנה קנין גאונותו בהתגוררותו יום ולילה בבית מדרשו של עמוד ההוראה הגאון מיאדאמישלא נ"ע.

הגר"ר אב"ד פריימאן בבואו לארה"ב אחרי עברו רבות צרות ויגון בעמק הבכא ואבדן משפחתו, התפרסם מיד כר"מ גדול ובעל הוראה מופלג ורבים משכימים לפתחו.

הגר"ר ז"ל נפטר זקן ושבע ימים והניח דור ישרים מבורך, גדולי התורה יושבים כסאות למשפט. עוד בחיים חיותו הושיב על כסאו את בנו בכורו הרב הגאון רבי מענדל זילבער שליט"א.

המקום ינחם את כל בני ביתו ואת כל המתאבלים עליו בשאצו"י ואיל"ע.

שלשה בקריאת התורה מנין

מצות מלחמה בשונא כמצות קרה"ת

רבותי, אשר אמרתי לפניכם בקרה"ת בפורים, מפרשה זו למדנו שקרה"ת בשלשה, כמו במלחמת עמלק שנאמר ומשה ואהרן וחור עלו ראש הגבעה. ואמרתי אם כן למדנו מכאן, שמצות השמדת השונא, כמצות קרה"ת.

אח"כ ראיתי שטעיתי, ולא מצאתי בשום מקם חיוב עמידת שלשה בקרה"ת ומה שלמדו מכאן חיוב עמידת שנים עם הש"ץ בתפלת תענית צבור, וכן משה והשנים עמו ישבו בתענית, וכן פסק בשו"ע סו"ה תענית, וכן כתבה בתנחומא סוף בשלח ובשאר מקומות.

ואם כן תימא מהיכן לקחו שבקריאת התורה יש להעמיד עוד שנים מלבד הקורא. בכל ענין חזינן חשיבות השמדת השונא כחשיבות עמידה בתפילה בתענית צבור. מיהו מבורר שכל ענין של הצבור הוא ענין של תורה ומתו"כ אינו נקבע אלא בגדולי התורה, משה אהרן וחור ויהושע וכיו"ב ואז בודאי נוצחין בלי כל היזק.